

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 4. S. Nicolaus Studita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

§. IV.

Sæculum IX.
A. C. 867.

S. Nicolaus Studita.

Cum Ignatio Patriarcha omnes illi quoque, quos Photius exilio damnaverat, vel in carceres tanquam ipsius fautores miserat, & inter alios Nicolaus Studita, *Sup. lib. fidelis ille S. Theodori Discipulus, cuius XLVI. §. supra mentionem fecimus, revocati. Is 19. 39. anno circiter 793. in Insula Creta Cidoniam, quæ hodie Canea dicitur, natus, vit. e. 2. aust. Combef. p. decennis Constantinopolim mittitur, ut 894. ap. Boll. in Monasterio Studiensi sub cura Theo- 4. Febr. to. 3. phanis patrui sui ibidem Monachi edu. p. 538. caretur. Hunc igitur Theodorus Abbas aliis pueris in domo Monasterio vicina sed separata, ubi alebantur, junxit, cumque adolescentulum magnis passibus in via virtutum procedere cerneret, habitu Monastico mature induit. Vidimus su- *Sup. lib. XLIX.*
pra sub persecutione Leonis Armeni Ico- §. 19.
noclastæ Nicolaum ipsius fidum socium 39.
in exilio, in carceribus, in ærumnis exti- *n. 43.*
tisse. Theodorum deinde a Michaeli Balbo ex exilio revocatum Nicolaus Sanctum Magistrum suum in diversa loca, quo se recepit, secutus, atque illo tempore jubente Abate & tota Congregatione rogante Presbyter invitus ordinatus est. Exinde tamen nihilominus laboris manuum fuit amantissimus, præsertim in describendis libris, nam ex-*

Q 3 pedite

Sæculum IX. pedite & eleganter litteras efforma.
A. C. 867. bat.

Sup. lib.
XLVII.
§. 16.

Cydonia a Saracenis capta, cum re-
gnante Michaele Balbo Insulam Cretam
suæ potestati subjecerunt, Titus Nicolai
frater Constantinopolim profectus tri-
ste nuncium fratri pertulit; sed vehe-
menter admirans, quam parum Nico-
laus patriæ ruina & parentum captivita-
te tangeretur, ipse quoque relicis mun-
di curis in eodem Monasterio permane-
re statuit.

Postquam S. Theodorus in Domino
obdormivisset, Nicolaum apud sepul-
chrum Magistri in Insula Principis com-
morantem, renovata ab Imperatore
Theophilo persecutio ad mutandam se-
dem saepius compulit, atque etiam hoc
persecutore defuncto adhucdum per ali-
quot annos in solitudine vitam degit. Ve-
rum Naucratio, qui S. Theodoro in regimi-
ne Monasterii Studiensis successerat fatis
functo anno 848. a tota Congregatione
Abbas electus, onus recusare non po-
tuit; quo post trium annorum lapsum
deposito, & Sophronio, consentiente
Ignatio Patriarcha, sibi ipsi suffecto, ad
solitudinem rediit. Attamen post an-
nos quatuor, cum Sophronius ex hac vi-
ta migrasset, Nicolaus Abbatiale officium
in Monasterio Studensi secundo suscipe-
re anno octingentesimo quinquagesimo
quinto cogitur.

Pho-

Photio Sedem Constantinopolitanam **Sæculum IX.**
 invadente, Nicolaus ipsius Communio- **A. C. 867.**
 nem fugitus, cum fratre suo Tito in
 quoddam hospitium Monasterii sui Pre-
 nete prope Nicomediam positum se rece-
 pit; cuius discessus rumore totam Civi-
 tatem Constantinopolitanam, nam Abba-
 tis Studiensis Dignitas & viri merita
 magnam ei auctoritatem conciliabant,
 pervagante, Bardas Cæsar Prenetem se
 contulit atque ipsum Michaelem Impe-
 ratorem illo deduxit. Cumque lenibus
 verbis in suam sententiam pertrahere
 nequivissent, discedentes miserunt, qui
 ei significarent, nolle se, ut in quoquam
 Hospitio ad Monasterium Studiense per-
 tinente moraretur. Ergo Nicolaus se
 abscondere, & sæpe de loco in alium mi-
 grare compellitur. Tandem jubente
 Barda in suum Monasterium Studiense
 reductus, captivus tenetur sub regimine
 Sabæ Callistrati, qui tunc post Theodo-
 rum Santabarenus Abbas munus ge-
 rebat.

Basilius Imperator, Ignatio Patriar-
 cha restituto, Nicolaum quoque libera-
 vit, tumque tam ab Imperatore, quam a
 Patriarcha rogatus, Abbatiale onus in
 suo monasterio tertio subiit, etsi enim of-
 ficium difficile recusaret, quod senili æta-
 te & infirmitatibus, quas multæ ærumnæ
 auxissent, premeretur, id Principis ta-

Sæculum IX. men & Præfulis sui desiderio dandum
A. C. 867. fuit. Sæpe in Palatium ab Imperatore
 vocatus, multa sciscitantem leni collo-
 quio & simplici indole recreabat. Post-
 quam vero ultimum restitutus fuisset,
 aliquot mensibus tantum superstes fuit,
 & quarta Februarii, annos natus septua-
 ginta quinque, anno Salutis 868. editis
 compluribus miraculis sanctam vitam
 clausit, sepultusque est penes Theodo-
 rum & Naucratium Antecessores suos.
 Ecclesia Græca ipsius memoriam in die
 obitus colit.

§. V.

Concilium Trecense.

In Francia Concilium Trecense præstio-
 ta die vigesima quinta Octobris an-
 no octingentesimo sexagesimo septimo
 celebratum. Episcopi quidem Regno-
 rum Caroli & Lotharii Episcopos ex re-
 gno Ludovici, id est ex Germania, ad hoc
 Concilium invitaverant, data epistola, in
 qua conventus celebrandi causas signifi-
 cabant in hunc modum: *Expilantur Ec-
 clesiæ, Episcopi contemnuntur, opprimun-
 tur populi. Piissime statutum fuerat, bi-
 per annum Synodos celebrare; verum ex-
 inde augentur mala, quia raro conveniunt
 Episcopi, & hostes Ecclesiæ Ministros
 Christi dividere adnituntur. Plurimum
 itaque nostra interest, ut Concilium Ge-
 nerale*